

V. A Reddy V A Reddy
A 1765

సోవియట్ వీర వనితలు

V. A. Reddy

— రచన —

ఎ త్యే నా కౌ నో న్యే ం కౌ

17 202

: అనువాదం :

చలసాని నిర్మల కుమారి రాయ్

విజ్ఞాన సాహిత్య వనం

గవర్నరుపేట :: బెజవాడ

— వెల నాలుగు అణాలు —

B

కామ్రేడ్స్!

A. B. భార్గవ్ కార్ అనువదించిన ఇంగ్లీషుపుస్తకానికి యిది తెనుగు అనువాదం. అందులో చెప్పిన విషయాలకంటే చెప్పవలసినవి యే ఒకటి రెండో తప్ప యెక్కువ లేవు.

సోవియట్ యువతులు సమ మాతృదేశ రక్షణకోసం పదాతున్న శ్రమల్ని మనం - భారత యువతులం - కూడ రేపటి మాపో పడవలసి వస్తుంది. దానికి యిది మనకు మార్గదర్శకంగా వుంటుందనీ, వానివలెనే నిర్భయంగా, పట్టుదలతో మన మాతృదేశ రక్షణవిషయంలో స్రాణాలను సైతం అర్పించడానికి మనం - భారత వనితలు - కూడ వెనుదీయరాని ఘాసిష్టపిచ్చిగుంపుకు తెలియజేస్తాననీ నమ్మకంతో యీ చిన్నపుస్తకాన్ని అనువదించాను. ఇదే ప్రథమ ప్రయత్నం కాబట్టి బహుదోషాలు (ఉంటే) స్వీకరించుకొని మన్నిస్తారని నమ్ముచున్నాను.

ఈ విధంగా నైనా మన మాతృభూమి ఋణాన్ని కొంతవరకైనా చెల్లించుకొందా మని ఆశ!

మీరు ప్రోత్సహిస్తే యి కొక ప్రచురణకు ప్రయత్నిస్తా.

కాకినాడ,
డిసెంబరు, '42.

కామ్రేడ్స్! శత్రువు,

మీ సోదరి,

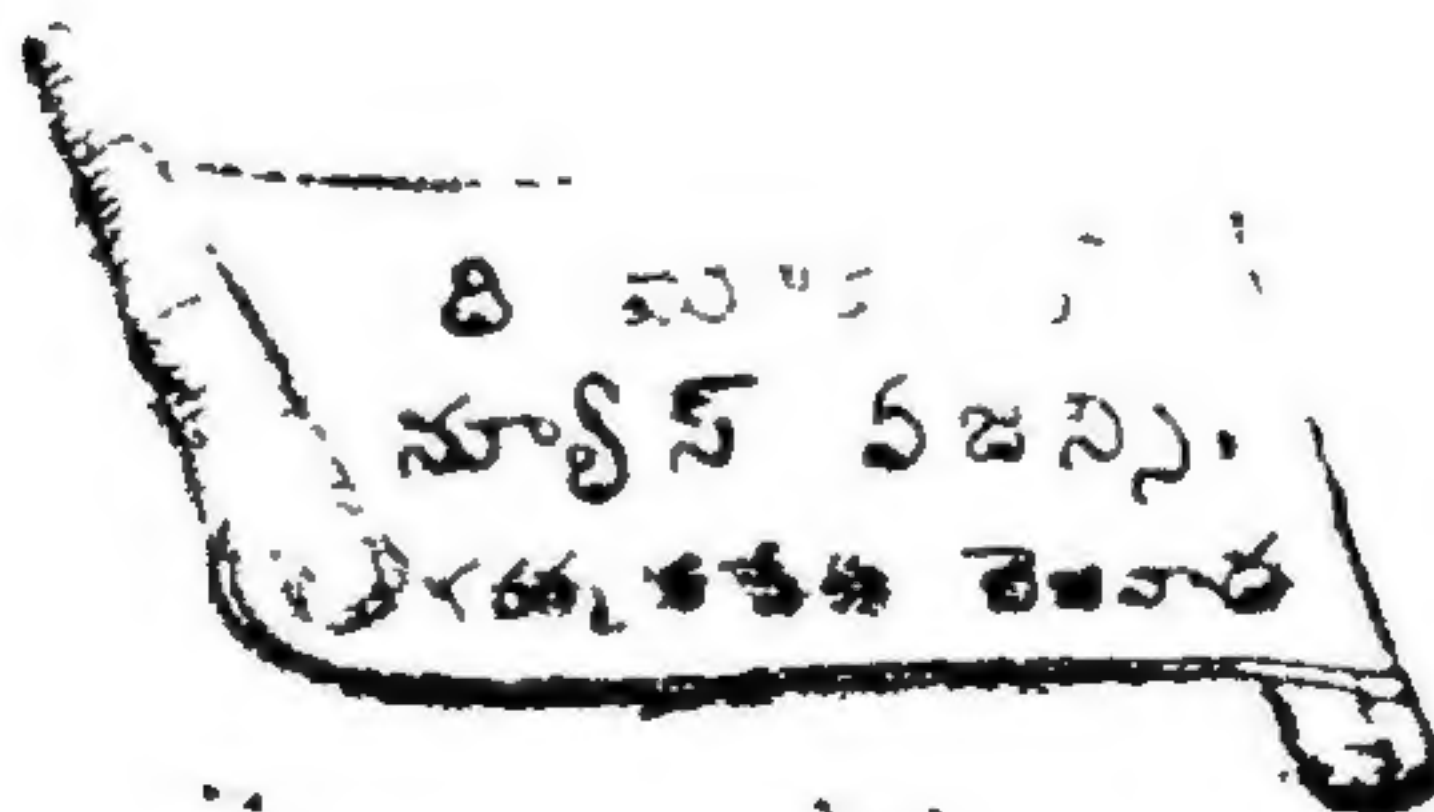
—నిర్మల కుమారి రాయ్.

4

"తమ నిమగ్న వీర వనిత లకు"

తమ తమ మాతృదేశాల కోసం
తమ ప్రాణాలను సైతం అర్పించిన
ప్రపంచ వీర వనిత లకు
అంకితం.

—నిర్మలకుమారి రాయ్.

2

ముందుమాట.

ఈ చిన్న పుస్తకంలో నాల్గు చిన్న కథలున్నాయి. ఇవి రష్యన్ భాషలో ఎల్యనాకోనోస్యంకో వ్రాసిన “దైవుష్కి గోయిని” అనే పుస్తకానికి అనువాదం. ఇవి యదార్థ జీవిత గాథలు. యదార్థ సంఘటనలు తీసికొని వాటికి కొంచెం మెరుగు పెట్టి వ్రాశారు. నేడు సోవియట్ లో వేలకు వేలమంది యువకులు తమ మాతృదేశరక్షణార్థం యుద్ధంలోనికి వెళ్ళి అక్కడ చూపుచున్న వీరత్వపుచిహ్నాలే కథలరూపంగా యిందులో చిత్రించబడ్డాయి.

ఈ కథలు, మనకుకూడ త్వరలోనే రాబోవు పరిస్థితులలో తమ శక్తిని చూపించవలసిన, మన యువతులను ఉద్రిక్తులను చేస్తాయని నా నమ్మకం.

అనువాదకుడు,

— ఎ. బి. ఖార్ది కా ర్.

★ గెరిల్లా కన్య - 'అన్నా' ★

అవి యుద్ధం ప్రాగంభ మైన మొదటి కోణాలు. యంగ్ కమ్యూనిస్టులీగ్ జిల్లా కమిటీ కార్యాలయంలో (చిన్నగది) యువకులు తెల్లవారువరకు గోల చేస్తున్నారు. ఒక మూల ఒక బల్లమీద సిపాయిల సంచులు (Rucksacks) వున్నయ్. యువకులు యుద్ధరంగానికి వెళ్తున్నారు. బందిపోటు దొంగలవలె తమ మాతృదేశంలోనికి ప్రవేశించిన దౌర్భాగ్యులు జర్మనీ ఫాసిస్టు ముష్కరులను మునుమాడటానికి వెళ్తున్నారు. పగ, గర్వం వారి కళ్ళల్లో ద్యోతక మాతున్నై. ప్రతి సోవియట్ యువకుని హృదయం, ప్రతి యువతి హృదయం పగతో నిండి వున్నది. తమ మాతృదేశ విరోధియందు పగ ! మానవ ప్రపంచ విరోధియందు పగ !! చివరకు, నిర్ణీత సమయ మాసన్న మైనది. సోవియట్ యువకుడు తన మాతృదేశపు స్వాతంత్ర్య, సౌఖ్యాలను రక్షించటానికి రణరంగానికి వెళ్లాలి. ఇప్పటివరకు యుద్ధమంటే యేమిటో పుస్తకాలలోనే చదివాడు. తన (పూర్వులు) తాత, తండ్రులు అంతర్యుద్ధంలో జరిగిన విశేషాలను గురించి చెప్తుంటే వినేవాడు.

ఈ నిమిషంలో ఆ యువకులు తమ జిల్లా యంగ్ కమ్యూనిస్టులీగ్ కార్యదర్శిని యైన అన్నా షబైన్క్ చుట్టూ జేరారు. ఆమె చేతిని నొప్పి పెట్టేవరకూ కరస్పర్శ చేశారు. ఆమెవద్ద శలవు పుచ్చుకొన్నారు.

“అన్నా ! పునర్దర్శనం కలిగేవరకూ శెలవు !”

“శెలవు, కామ్రేడ్ అన్నా !”

“శెలవు, శెలవు. అన్నా !”

“షబైన్క్ ! మాకు శెల వివ్వు !”

అన్నా షబైన్క్ ఆపరిమితానందంతో కరస్పర్శకోసం వచ్చిన తన కామ్రేడ్స్ చేతుల్ని కరస్పర్శ చేస్తూ నొక్కింది.

“మేము మిమ్మల్ని మళ్ళీ కలుసుకొంటాం! మీకు నేను శైల విప్లవం లేదు కామ్రేడ్స్! మనం హిట్లర్ విమనాగు పొట్ట చీలుద్దాం, తిరిగి అందరం కలిసి పని చేద్దాం, ఆడుకొందాం, చదువుకొందాం.....ఆ మృగాల్ని వధించి రండి! చక్కని ఆశ్రయ మిచ్చి రండి!!”

ఆమె ముఖం ఉద్రేకంతో ఎఱ్ఱబారింది. సిపాయి యూనిఫారం వేసికొని, సంచి భుజాన పెట్టుకొని ఆ ఫాసిస్టుల్ని సర్వనాశనం చేయటానికి రణరంగానికి వెళ్ళే యెంత సంతోషాన్ని అనుభవించేది! ఆ వుంగరాలజుట్టు కలిగిన కమ్యూనిస్టులను తలచుకొని లోలోపల ఆనందించింది. కిటికీదగ్గరకు పరుగెత్తికెళ్ళి కోపంతో అరిచింది.

“ఎందుకు, దయ్యంలాగ ఆడదాననై పుట్టావు?”

ఆ కమ్యూనిస్టు యువకుల పాదధ్వని, ఉద్రేకపూరితమైన (మార్చింగ్ సాంగ్) సైనికగీతం, గాలిలో కలిసిపోయి ఆమెకు వినిపించకుండా పోయేటంతవరకూ అక్కడే నిలబడింది. తర్వాత ఒళ్లు ఒకసారి విరుచుకొని ఆమె వెనుకనే వున్న యువతీయువకులవద్దకు వెళ్ళింది.

“మీరంతా యెందుకు ఊరికే వున్నారు? కామ్రేడ్స్! మనం పని ప్రారంభిద్దాం.”

ఆనాడు, కమ్యూనిస్టు యువతీయువకులతో కలిసి బ్రిడ్జిలను, రోడ్లను, నూతులను, పొలాలను కాపాడటానికి ప్రారంభించింది. రాత్రిలో యేనిముషాన్నైనా పార్చీయొక్క జిల్లాకమిటీనుంచి, జిల్లాసోవియట్ నుంచి, యుద్ధసైనిక భోజనపదార్థ రక్షణకార్యాలయంనుంచి, సైనికకార్యాలయం నుంచి వచ్చే టెలిఫోన్ కాల్సు, ఆ చిన్నగదిలో అందుకోబడుతున్నాయే.

“మైక్, నీవేనా?”

“అవును. నేనే!”

“ఒక గంటతర్వాత యాభైమంది కమ్యూనిస్టుయువకుల్ని పంపగలవా?”

“అవు! పంపగలను. కాని ఆపని యెటువంటిది?”

“కందకాలు త్రవ్వటానికి, వ. బైసక్ ! ఎప్పుడు పంపగలవు ?”

“గంటతర్వాత.”

యుద్ధరంగం ఆ జిల్లాదగ్గరకు వచ్చాంది. మొదట గాయపడినవారిని పట్టణానికి తీసుకొచ్చారు. యువతులు హాస్పిటల్ లో పని చేయటానికి వెళ్లారు. అన్నా కూడ అక్కడ పని చేసింది. తన విశ్రాంతికాలంగా ప్రతి నిమిషం ఆ తీతగాత్రులకు సేవ చేయడానికి వినియోగించింది.

ఆ రక్తపిపాసులైన ఫాసిష్టునాంతకులు దగ్గరకు వచ్చారు పట్టణం నుంచి..... తీతగాత్రుల్ని తీసుకొచ్చారు. చుట్టుపట్లలో యుద్ధపు మోత యెక్కువగా వుంది. చుట్టుపట్ల గ్రామాలనుంచి శత్రుబాగాతులు వచ్చారు. అలసిపోయి, గాయపడి, రక్తపిక్వమై యున్న శరీరాలతో యేసున్నా చేతులు పెకల్లి, క్రోధపూరితులై పిడికిలి బిగబట్టి ఆ జగ్మనీ పిచ్చికుక్కలు చేసిన దారుణకృత్యాల్ని చెప్పారు. ఆ గ్రామాల్లో “ఆ పిచ్చికుక్కలు ముసలివాళ్ళను ప్రాణాలతో మట్టిలో పూడ్చిపెట్టారు, యువకుల్ని తన తల్లులయెరుటు చేశారు, గర్భిణీస్త్రీల గర్భాలలోనికి శుపాకీమడచులు దూర్చారు, బడిపిల్లల్ని నూతుల్లో పారవేశారు”

అన్నా వ. బైసక్ మొఖం చిన్నదైంది. కాని భయంకరరూపం దాల్చింది. మామూలుప్రకారం యువతీయువకు లా మెచుట్టూ మూగారు.

“అన్నా ! ఏం జరుగుతుంది ? జగ్మనులు ముందు కొస్తున్నారు. దగ్గరలోనే వున్నారు.”

“అవును. దగ్గరలోనే వున్నారు. పండులు దగ్గర కొచ్చారు. మనం అన్నిటికీ సిద్ధపడి వుండాలి. కామ్రేడ్స్ ఇది వట్టి యుద్ధమేగా !”

అన్నా ఆ గదిలో ఒక మూలనుంచి యింకో మూలకు పచార్లు చేస్తోంది. ఒక్కసారి ఆవేశంతో వైవర్యం చెందిన ముఖంతో తన కామ్రేడ్స్ వైపుకు తిరిగి,

“తన స్వదేశంలోనే జగ్మనుల చేతిక్రింద వుండటంకంటే మరణించటం మేలు ! ఈ రక్తపిపాసులు చేస్తున్న దారుణకృత్యా లన్నిటికీ కడు తీర్పు కొందాం” అన్నది.

“అంటే మనం గెరిల్లాలలో జేరా లన్నమాట!” అని ఉంగరాలజుట్టు గల్గిన, ఒక చిన్న యంగ్ కమ్యూనిస్టులీగ్ యువతి ఆనందాతిరేకంతో గ్రుక్క తప్పుకోకుండా నెమ్మదిగా అన్నది.

“ఆ! మనం గెరిల్లాలలో జేరాలి కామ్రేడ్స్!”

అన్నాపైసెనక్ మరి యింకా కొంతమంది యంగ్ కమ్యూనిస్టు సభ్యులూ యింటింటికీ బయలుదేరారు. అన్నాపైసెనక్ మాట లావేశపూరితంగా వున్నాయి. అక్కడి ప్రజల్ని యిళ్ళు, వాకిళ్ళు వదలి ఆడవులలో కళ్ళి గెరిల్లాదళాల్లో జేరమని ఉద్బోధిస్తోంది, ఫాసిస్టుల్ని ప్రతిరోటా నాశనం చేయటానికి.

“సోదరీమణులారా! అమ్మలారా!” అని అన్నా వుద్రేకంతో సంబోధించి చెప్తోంది: “ఈ జర్మనీ దోపిడికుక్కల్ని స్వదేశాన్నించి తరిమివేయండి. వీళ్ళకోసమేనా, మన చమటతో మన పాలాల్ని తడిపి పండించింది ? వీళ్ళ కోసమేనా మనం పిల్లల్ని కని పెంచింది? ఈ క్రూరమృగాలు మన చుట్టు పట్ల గ్రామాల్లో యేంజేకాలో మీకు తెలుసా ?”

అని అక్కడ వాళ్ళు చేసిన దుండ-గాలన్నీ వివరించింది. ముసలివాళ్ళు, స్త్రీలు, ఆడపిల్లలు, మొగపిల్లలు యువకులై ఆమె చెప్పేదంతా విన్నారు.

“ఏంచేద్దాం ? ఏంచేయాలి ?” అన్నారు.

“కక్ష!” అని అరిచింది అన్నా, “మన దేశాన్ని కొల్లగొట్టేవాళ్ళ మీద, అమాయకులైన మన పాపల రక్తాన్ని చిందించేవాళ్ళమీద, మన బైలో-రష్యాయువతులకు అపచారాలుచేసినవాళ్ళమీద పగ తీర్చుకోవటమే! ఆ విషపురుగుల్ని అడుగడుగునా నాశనం చేయండి. మన దేశపు స్త్రీలు, బాలికలు జర్మనీ పరిపాలనక్రింద వుండేకంటే తమ మాతృదేశ రక్షణార్థం ప్రాణా ల్నివ్వటానికే యెక్కువ యిష్టపడతారని వాళ్ళకు తెలిసేలాగ చెయ్యాలి. మనం వాళ్ళమీద పగ సాధించుదాం. ఆడవుల్లోకి పోదాం పదండి. గెరిల్లాలలో జేరదాం.”

“ఈ యిళ్ళు, పంటల సంగతేమిటి ?”

“ఈసారి యెంత చక్కని పంట ! ఎంత బాగా పండింది !”

అని దిగులుపడి అడిగారు స్త్రీలు.

“తగులబెట్టండి ! ఇళ్ళు, పంట, కిరసనాయిలు, అంతా... ఆ మంటల్లో బడి ఆ ఫందుల్ని చావనీయండి ! మనది ఒక్క పూచికప్పులైనా ఆ విష జంతువులికి దొరకనీయకండి. ఆకలితో చావనీయండి. వాళ్ళు మన ఆహార పదార్థాలను స్వాధీనం చేసుకొని వాటిని తింటూ యింకా మిగిలిన మన సోవియట్ పట్టణాలమీద, గ్రామాలమీద పడటానికి చూస్తున్నారు. కాని యిదిమాత్రం జరగనీయకండి !” అని గట్టిగా చెప్పింది.

ఈ ఆవేశపూరితమైన అన్నామాటలు ప్రతిస్త్రికృదయంలోనూ నాటుకొన్నై.

“ఇదిమాత్రం జరగకూడదు. వీలుగా వుంటే పంటలు తగులబెట్టి మసి చేద్దాం, కాని జర్మనీ కుక్కలకుమాత్రం దక్కనీయకూడదు.” అని నిశ్చయం చేసుకొన్నా రా స్త్రీలంతా.

“కామ్రేడ్స్ ! మళ్ళీ మనం క్రొత్తపంటలు వేసికొనే రోజు, క్రొత్త యిళ్ళు కట్టుకొనే రోజు వస్తుంది. కాని యిప్పుడుమాత్రం ఆ దరిద్రపుపం మల్ని అడుగడుగుకీ నాశనం చేయాలి. మన దేశాన్ని పాలించలేమనే అధైర్యాన్ని వాళ్ళకు కలుగజేయాలి.”

స్త్రీలంతా అన్నాచుట్టూ మూగారు. వారు కోపంతో మాట్లాడు తున్నారు.

“ఈ దరిద్రపు జర్మనీ ఫాసిస్టు మన పాలకుడు కాగూడదు. కొంకి లతో (గడ్డి యెత్తివేయు పంగటికర్ర) చంపుతాం. గొడ్డళ్ళతో నరకి టోగులు పెద్దాం. మాకు దారి చూపించు. ఎక్కడి కెళ్ళాలో, యేం చేయాలో చెప్పు !”

ఆ జిల్లాలో ప్రజలు చాలమంది వారి వారి గృహాల్ని, ధాన్యం వగై రాల్ని తగులబెట్టి గెరిల్లాదళాల్లో జేరటానికి అడవుల్లోకి వెళ్ళారు. బెల్గో-రష్యాయువతీయువకులు అన్నావ బైస్క్ ననుసరించారు. ఆమె వాళ్ళను గెరిల్లాదళాల్లోనికి తీసికెళ్ళింది.

“నమస్తే ! కామ్రేడ్ షబైనక్” అని తన సంతోషాన్ని వెలిబుచ్చుతూ అన్నాడు ఆ దళ నాయకుడు.

అన్నా తన రైఫిల్ ను పరీక్షించుకొంటూ, “చాల తొందరగా పొగ దుతున్నావు ?” అని చిరునవ్వుతో జవాబిచ్చింది.

ఈమె మొట్టమొదట, కాల్పుట M. అనే చిన్న పల్లెటూరులో నేర్చుకొంది. ఈయుద్ధంలో ప్రాణాంతకమైన కాల్పులతో చాలమంది ఫాసిస్టులను చంపింది.

అడవిలో గెరిల్లాయువకుల యంగ్ కమ్యూనిస్టులీగ్ సమావేశం జరుగుతోంది. గుడారాలవద్ద నిప్పు చుట్టూ కూర్చున్నారు. వారు గెరిల్లాదళం యొక్క యంగ్ కమ్యూనిస్టులీగ్ కార్యదర్శిని యెన్నుకొన్నారు.

“అన్నా షబైనక్ నే యెన్నుకొనండి !” అని అబ్బవైపులనుంచీ కేకలు, చప్పట్లు వినవచ్చినై.

“మంచిది !” అంది ఆమె.

ఇక్కడ, నక్షత్రాల సాక్షిగా తన యువరక్తాన్నింతా తన బైలో-రష్యాకోసం సమర్పిస్తా’ నని ప్రతిన జేసింది.

ఈ వీరవనిత, అసమాన శక్తివంతురాలు, రణరంగంలోనికి బెల్లి శత్రు సైనికపరికరాల్ని తగులబెట్టి వచ్చింది. శరీరకంగా పూర్తిగా అలసిపోయి వచ్చింది. శరీరంనిండా బొబ్బలు, ముళ్లు. కాని యెంతో సంతోషంగా వుంది.

“నా నియమిత కార్యాన్ని పూర్తి చేశాను.” అని దళ నాయకునికి తెలియజేసింది.

ఆమె దివ్యనామం, అన్నా షబైనక్, అనేక గ్రామాలకు, పట్టణాలకు వ్యాపించింది. మొలలోతు ఊబిలోగుండా పోయి, పొదలమధ్యనుంచి పోయి అత్యవసరమైన, అతి ముఖ్యమైన వార్తల్ని రెడ్ ఆర్మీకి యెవరందిస్తారు ? అతిసాహసురాలు అన్నా ! గెరిల్లాదళంయొక్క సైనిక ఆజ్ఞల్ని నిర్వర్తించటానికి యెవరు గుఱ్ఱమీద అతివేగంగా స్వారి చేస్తారు ? ధైర్యశాలి అన్నా ! ఎవరు జర్మనీ కుక్కలకోసం గ్రామీణ

రోడ్ ప్రక్కనే పరుండి, నడిబజారులల్లోను కాచివుండి గురిచూచి కాలుస్తారు? మన శూరబాల అన్నా! ఎవరు యువతీయువకుల్ని తమ మాతృదేశ రక్షణ కోసం యుద్ధరంగంలోనికి తీసుకెళ్తున్నారు? మన గొప్ప వీరవనిత అన్నాష బైనక్, గెరిల్లాదళ యంగ్ కమ్యూనిస్టు లీగ్ కార్యదర్శిని!

ఆమె నిశ్చయమం గేయరూపంగా గానం చేయబడుతుంది. ప్రభుత్వం ఆమె “స్ట్యూనిక్” ఒక మెడల్ బహూకరించింది.

అన్నాలోబాటు యింకా అనేకమంది యువతులు తమ మాతృదేశ రక్షణార్థం ముందుకు వచ్చారు. ఇక్కడ ఛెల్లూషా, గుల్యెంకో, నాడ్యా జుకోవస్కయా, కాట్యూసుమకోవస్కయా, గెరిల్లాదళాల్లో కలిసి భుజం భుజం కలిపి తమ శత్రువులతోనూ, సోదరులతోనూ కలిసి పోరాడుతున్నారు. వారు బోయస్కెట్లను, చేతి బాంబులను ఉపయోగించటం, మ్యాపులు, డిక్టేషన్లు యంత్రాలు వుపయోగించటం నేర్చుకొన్నారు. యువక గెరిల్లా లతోబాటు వంతెనలను పగులగొట్టటం, జగ్మనీ అధికారుల కార్యాలయాలకు నిప్పంటించటం, గాలికి మండే మందుగల సీసాలను శత్రుబాంకులమీదకు విసరటం చేస్తున్నారు. ఆరణ్యాలలో వుంటున్నారు. తీతగాత్రులకు శుశ్రూషలను చేస్తున్నారు. వారికి వంట జేస్తారు. వారి బట్టల నుతుకుతారు.

ఒకనాటి సాయంకాలం ఈ యువక గెరిల్లాలంతా రేడియోమందు కూర్చొని, మాస్కోనుంచి వస్తున్న ప్రతిమాటా బహుశ్రద్ధగా వింటున్నారు. ఒక్కసారి అకిస్మాత్తుగా అన్నా ముఖం తేజోవంతమైంది. ఆ రేడియో వార్తాప్రాసారకు డీవిధంగా చెప్పుతున్నాడు.

“సోవియట్ వీరవనిత, వైమానికవిధ్వంసిని, గెరిల్లా యంగ్ కమ్యూనిస్టు లీగ్ కార్యదర్శినియైన అన్నాష బైనక్కు, విక్టర్ తలాలిఖిన్ వద్ద నుంచి సమాచారం

“అన్నా! ఇది నీకే...అన్నా!” అన్నారు తక్కిన కామ్రేడ్స్. కాని అన్నా అంతకుముందే రేడియో ద్వారా వెళ్ళి కూర్చుంది. అందరూ

నిశ్శబ్దంగా వున్నారు. చెట్టునుంచి పడే యెండుటాకు మ్రోతగూడ స్పష్టంగా వినిపించేటంత నిశ్శబ్దం !

“ప్రియమైన కామ్రేడ్ అన్నావ బైనక్ ! వింటున్నావా ? యంగ్ కమ్యూనిస్టులీగు వైమానిక విధ్వంసకుడగు విక్టరు తలాలిఖిన్ మాట్లాడుతున్నాడు.”

“ఆఁ ! వింటున్నాను.” అనే మాటలు ఆప్రయత్నంగా ఆమె నోటి నుండి వెలువడ్డాయ్. గుండెలు వేగంగా కొట్టుకోవటం ప్రారంభించినయ్.

“నీవు నన్నెప్పుడూ చూచి వుండలేదు. నేనుకూడ నిన్నెప్పుడూ చూచి వుండలేదు. కాని యువక వైమానికుడనగు నేనూ, కెరిల్లాకన్యవగు నీవూ బంధువులం. నా హృదయపూర్వకాభివందనాలు. అన్నా ! నామిత్రులు— సోవియట్ వైమానికులతరఫున నావందనాలు.”

అన్నావ బైనక్ బుగ్గలు సిగ్గుచేత యెఱ్ఱబారినై. ఆమె హృదయం ఆనందంతో వుప్పొంగిపోతోంది, వీళ్లంతా వారి వందనా లర్పిస్తున్నారు. తన కెడ్ ఆర్మీ తనకు స్వయంగా వందనా లర్పిస్తోంది !

“జర్మనీ ఫాసిస్టుల్ని తరిమివేయ కంకణం కట్టుకొని కెడ్ సైన్యానికి సహాయం చేస్తున్న మా గెరిల్లా యోధులు, మేమూ కలిసి నీకు వందనా లర్పిస్తున్నాము. కెడ్ సైనిక నాయకులు, సైనికులు యెప్పటికప్పుడు నీ వీరోచిత చర్యల్ని వింటున్నాం. ప్రతిదఫా మన గెరిల్లా యువతీయువకుల్ని గురించి కూడా వింటున్నాం. మీ గెరిల్లాదళం ఫాసిస్టుల విమానాశ్రమాల్ని తగుల బెట్టారనీ, జర్మనీ అధికారుల కార్యాలయాల్ని నాశనం చేశారనీ, హిట్లర్ టాంకుల్ని కందకాల్లా పడత్రోశారనీ విని సంతోషిస్తున్నాం. గర్విస్తున్నాం నిన్ను చూచి. ఈ జర్మనీమృగాల్ని యింకా నిర్దాక్షిణ్యంగా వధించండి

“అన్నా ! నీ తుపాకిగుళ్లతో అనేకమంది ఫాసిస్టుల్ని హతమార్చావని నాకు తెలుసు. గర్విస్తున్నాను. యువతీయువకు లనేకమంది నీవెంటా నిన్ను సరిస్తున్నారు. నీవు నీ గెరిల్లాదళంయొక్క ఆజ్ఞల్ని నిర్వహించటం

కోసం కాలిఁడకనైనా గుఱ్ఱమిదనైనా సరే యెక్కడికెళ్లే అక్కడకు నా విమానంతో నీ సోవియట్ ఆకాశంలోనుంచి వెంటే వస్తావుంటానని గుర్తుంచుకో ! ఓంటున్నావా అన్నా !”

“ఆఁ ! ఓంటున్నాను” అని యీసారి బిగ్గరగా అంది.

కాని ఆకస్మాత్తుగా ఒకవిధమైన యీలమ్రోత వినిపించింది. ఆమె ఆ వెమానికునిమాట లింక వినలేదు. ఇదేమిటి ? ఏమి జరిగింది ? ప్రతిమాటా యెంతమధురంగా వుందీ ?

మళ్ళీ ఆకస్మాత్తుగా ఆ యువః వెమానికుని ప్రేమైకవచనాలు విన వచ్చినయ్.

“శెలవు, అన్నా ! మనం మన ప్రియమైన మాస్కోనగరంలో యంగ్ కమ్యూనిష్టులీగ్ కాంగ్రెసు జరిగేటప్పుడు కలుసుకొని హృదయపూర్వక కరస్పస్ చేసుకొనే భాగ్యం కలుగుతుందని గట్టిగా నమ్ముతున్నాను. కాని అలా జరగకుండా మనం మన మాతృదేశరక్షణకోసం ప్రాణా ల్పరిపించ వలసివస్తే మన అనంతరం మన సోదర సోదరీమణులు మనం జ్ఞాపకం వచ్చిన ప్పుడు మనల్నిగురించి చెప్పుకొంటారు. ‘విక్టర్ వూరికే గాలిలో యెగుర లేదు. అన్నా వూరికినేవీరబాల కాలేదు’ అని చెప్పుకొంటారు. కామ్రేడ్ ! ముందుకు రండి ! శత్రువుమీదకు వురకండి !”

అన్నా యెగిరి గంతు వేసింది. ఆమె ముఖం తేజోవంత మైంది.

“కామ్రేడ్ ! బ్రతకటమంటే యెంత యిష్టమో యెవరు చెప్పగలరు ? బ్రతకండి ! కాని యీ నరమాపరాక్షుకులు మనల్ని బ్రతకనిస్తారా ? నన్ను గురించి మీ కేవిధమైనట్టి దయా చూపించరు.”

“అన్నా ! కమాండర్ దగ్గరకి పోదాం మన పునరాజ్ఞలకోసం.” అని యెవరో అన్నారు.

అన్నా ముందుగా భూమిని పరీక్షించటానికి వెళ్ళింది

★ వి ధ్వం స క ద శ పు క న్య ★
రా యా ఇ నాన్ చెంకో.

‘ఆ గుండ్రని ప్రశాంతమైన ముఖం, ఆ సొగసైన మృదువుగల తెల్లని జుట్టు, చిరునవ్వు తొణికిసలాడుతున్న ఆ నీలికన్నులు, మృదువైన ఆ చిన్న పెదవులు.’ ఆ మేను చూస్తే అప్రయత్నంగా ఏం యోధురాలోయ్ యీవిడ? అనుకొంటాం.

ఆ మె తన యిరవైయ్యోయేటను రెడ్ సేనలో వాలంటీరుగా జేర్చుకోమని అప్లికేషను సెట్టిపప్పుడు దళాధిపతి సరిగా యీమాటే అన్నాడు.

ఇది యుద్ధం ప్రారంభమైన మొదటరోజునే జరిగింది.

దళాధిపతి నవ్వాడు. రాగూ కనుబొమ్మలు విరిచింది.

“నిన్ను జేర్చుకోలే నమ్మాయీ!” అన్నాడు. కాని ఆ మేను వదలిం చుకోవటం అంత తేలికైన పని గాదు. ఆ వెంకిపట్టుదలగల రాయా ఆ ఫ్యాక్ట్ రీలోని వారందరికీ తెలియును. ఆ మె యేదైన పని చేయాలని సంకల్పించి దంటే తప్పకుండా ఆపనిని చేసి తీరుతుంది. ఒక చిన్న పల్లె టూల్స్ ఉంటోంది. ఆ మె ఒకసారి, పట్టణానికి వెళ్ళి ఫ్యాక్టరీవర్కుషాప్ స్కూల్లో జేరి చదువుకోవా లనుకొంది. వెళ్ళింది. చదవటం ప్రారంభించింది. మళ్ళీ యేవిధంగానైనా సరే మాస్కోకు వెళ్ళి అక్కడ ఫ్యాక్టరీవర్కుషాపు స్కూల్లో చదవాలనుకొంది. చాల ప్రయత్నించింది. చివరకు అక్కడకు కూడ వెళ్ళింది. కార్మికురాలుగా కుదిరింది. తుదకు ‘స్టార్ హాన్సోవెట్’ అయింది. శ్రమనుగురించి సామ్యవాదసిద్ధాంతాల ననుసరించి వ్రాయబడిన ప్రముఖుల గ్రంథాలను చాల చదివింది. ఇప్పుడు పెద్ద సారిభాషికవిద్యాలయంలో చదువుతోంది.

దళాధిపతివంక తడకడీక్షతో చూచి తాను తప్పకుండా ఒక సైనికురాలిగా జేరాలని ఆతనితో వాదిస్తోంది. కోప మొచ్చి, అవేశంతో చెప్తోంది, నేను రైఫిలు ఉపయోగించటం బాగా యెరుగుదును, ఫ్లట్ బాల్ ఆడతాను. 'నేను చాలసార్లు అయిదువందల మిటర్ల ఆటపాటీలలో పాల్గొన్నాను, నాకు గట్టి కండరా లున్నై, మంచి బలశాలిని'—అని.

“ఈ హిట్లర్ కుక్కలనుండగాల్ని సహించలేను” అని యెంతో బాధతో అరిచింది.

ఇంక ఆ అధికారి ఆగలేకపోయాడు. వెంటనే ఆమెను “విధ్వంసక దళం”లో సైనికురాలిగా జేర్చుకొన్నాడు. కొంత సేపటికి దళ నాయకుడు తనను తాను తిట్టుకొన్నాడు. రాయా ఇందులో జేరటంతోనే అక్కడ వున్న యంగ్ కమ్యూనిస్టులీగ్ కార్మికయువకులంతా ఆ ఆఫీసులోనికి త్రోసుకొచ్చారు. ఆమె అక్కడి యంగ్ కమ్యూనిస్టులీగ్ కార్మికసంఘానికి కార్యదర్శిని.

“మమ్మల్ని కూడా వాలంటీర్లుగా జేర్చుకోండి” అని కేకలు వేశారు. అందరూ తమ G. T. O., G. S. O మెడల్సు మాపించారు. తప్పకుండా రంగానికి పంచాలని కోరారు.

ఆనందంతో వుప్పొంగిపోతూ ఆమె సైనికదుస్తుల్ని వేసుకొంది. పైజాకు పుచ్చుకొని, తలకు శిరస్రాణం తగిలించుకొంది. ఆమెకు సైనిక బూటులు యివ్వలేదు. అందువలన ఆమె ఆతనున్నితమైన తన పాదాల కేబిధమైన రక్షణ లేకుండానే మాస్కోవీధులగుండా యుద్ధవీరుని హోదాతో నడుస్తున్నది. తక్కిన సైనికులు స్నేహపూర్వకంగా బోసికాళ్ల సైనికురాలని హేళన జేశారు. ఆమె యేమీ మాట్లాడలేదు. ఆమె అనుకొంది : “ఎక్కడ వుండవలసిన వస్తువులు అక్కడ లేవు. కాని మీకు ధైర్యముంటే పాదరక్షలు లేకపోయినా యిబ్బంది లేదు.”

అవును పాదరక్షలు లేకపోయినా యిబ్బంది లేదా వీరబాలకు !

ఇది, మా మాస్కోమీద ఫాసిష్టుమాలకాకులు రాత్రి దాడి జరిపి నప్పుడూ జరిగింది.

రానూ, ఇవాంచెకో అప్పుడే తన శరీరంనుంచి మూడువందల గ్రాముల రక్తాన్ని తీసి యిచ్చింది తుత్తగాత్రులకోసం. ఇంకా గాజుగుడ్డ కట్టు డిడవీయలేదు. ఆమెకు పూర్తి తెలివి రాలేదు. కాస్త మత్తుగా వుంది. అంతలో అకస్మాత్తుగా సైరన్ మోత వినిపించింది.

విధ్వంసకదళంవారు అర్ధకోసం యెదురు చూస్తూ సిద్ధంగా వున్నారు. రైఫిల్సువైరాలు సిద్ధంగా వుంచారు.

మంటలు రేగినాయి. కమాండరు అగ్గిరు యిచ్చాడు. మంటల్ని ఆర్పేసి అమూల్యమైన ప్రభుత్వపు ఆస్తిని కాపాడటానికి. ఇది చాల ప్రమాదమైన కార్యం. ప్రాణాలకు తెగించి చేయవలసిన పని. అప్పుడే ఆ వస్తువులకుకూడ నిప్పంటుకొంది. విధ్వంసకదళంలో యెవ్వరూ ప్రాణాల మీద ఆశ పెట్టుకోలేదు. ఒక్కరుకూడ జంకలేదు.

“మేము యిక్కడే వున్నాం కామ్రేడ్ కమాండర్ !” అని కేక వేసి చెప్పారు.

రానూ ఒక్క గంతు వేసింది. అప్పుడే తన మూడువందల గ్రాముల రక్తం పోయినసంగతి మర్చిపోయింది. మైకిం విడిపోయింది.

“కామ్రేడ్ ! కమాండర్ ! దయ వుంచి నన్ను పోనియ్యి. నమ స్కారం చేస్తాను.”

ఆమె కంఠంలో అటువంటి పట్టుదల, ఆవేశం తొణికిసలాడుతున్నాయి. ఇంక ఆ కమాండరు యేంజేస్తాడు ?

ఆమె ఒక్కసారి ఆ మంటల్లోకి చొచ్చుకుపోయి ప్రభుత్వపు ఆస్తిని రక్షించటానికి సహాయపడింది. కొద్దిసేపటిలోనే మంటలు ఆర్పబడ్డాయి, విధ్వంసకదళంవారు రాక్షసుల్లాగ పని చేశారు. కాని వట్టికాళ్లతోవున్న యీ అమ్మాయివిషయం చాల ఆశ్చర్యకరంగా వుంది. ఆమెతాను, చురుకుగా పనిచేయటం లేదని అనుకొని అతివేగంగా ఆ మంటల్లోనుంచి వస్తు

వుల్ని తీసికొనివచ్చి బయట వేసి మళ్ళీ యింకో దానికోసం పోయింది. ఈవిధంగా ఆ మంటల్లోనుంచి సామానంనా వచ్చేవరకూ పాటుబడింది. మొఖం, జుట్టు పొగచూరి నల్లబడినాయి.

కొన్నాళ్ల తర్వాత రాయా తన మిత్రులతో విందారగిస్తూవుండగా ఒక ఎక్స్ప్రెస్ మెసింజరు ఆ భోజనశాలలోనికి వచ్చాడు.

“ఇవాన్ చెంకో! లే, లే! మేజరు పిలుస్తున్నాడు” అన్నాడు.

తా నేమైనా తప్పు చేసిందేమోనని ఆమెకు భయమేసింది. రాయా యెప్పుడైనా పొరబాటునైనా తప్పు చేస్తాడా? ఆమె ధ్యేయసాహసాలకు మెచ్చి ప్రభుత్వం ఒక మెడ లిచ్చింది.

ప్రమత్తురాలై ఆవేశంతో తన అధికారవర్తకు వెళ్ళింది.

“నుంచిది. రాయా!” అని వాత్సల్యపూర్వకంగా అని, “నిన్ను గాలిలో యెగురవేస్తాం” అని చెప్పాడు.

రాత్రింబగళ్లు విధ్వంసకదళంవారు మాస్కోను వేయికళ్లతో కాపాడుతున్నారు. రాత్రింబగళ్లు రాయా ఇవాన్ చెంకో అతిప్రమత్తతతో వుంటోంది. రాత్రిద్రెస్ లో వుంది. రైఫిల్ ను గట్టిగా పట్టుకొని బాగ్రత్తగా వుంది. రైఫిల్, రాయాకు ప్రాణమిత్రం. రాయా (ఇంకోకప్పుడు) ఇవాన్ చెంకో గురిచూచి కాలుస్తోంది. ఆమె గురినుంచి యేదీ తప్పించుకొని పోలేదు. రామబాణంలాగ పని చేస్తుంది. ఆమె రైఫిల్ ను వుపయోగించిందంటే శత్రువు నల్లగుండెల్ని చీల్చుకుపోవలసిందే!....

ఒకనాడు రాయా ఒక అసాధారణస్థలంలో వుంది. నిర్జాను వ్యప్రదేశము ... భయంకరమైన ప్రదేశం ... కపాలధారి విహారభూమి ... స్మశానము... లో ఒక గోరీ ... ఆమె కళ్లు ప్రమత్తతతో ఆకాశంవంక చూస్తున్నాయి. ఏ కాస్త మర్మరధ్వనినైనా ఆమె చెవులు బహుశ్రద్ధతో వింటున్నాయి. తెల్లని చంద్రకాంతి వీరస్మృతిచిహ్నాలైన ఆ తెల్లని గోరీలమీద ప్రసరిస్తోంది. హోరుగాలి. వీస్తూ పోయింది ఆ గోరీలమీదుగా!

కాలిదాసులపెంట నీడలు కదుల్తున్నాయి. భయంకరమైన స్థితి కాదా? కాదు. రాయావంటి అసామాన్య సోవియట్ యువలికిమాత్రం కాదు. ఆమె తన స్థలంలోనే వుండి, కాల్చుగలదు. కైఫిల్ ను చక్కగా వుపయోగించగలదు. ఆమెకు బోయ్ నెట్ యుద్ధం మూలా వుంటుందో తెలియును. నిన్ననే ఒక బోయ్ నెట్ యుద్ధపరీక్షకు వెళ్ళింది. దళ నాయకుడు (కమాండర్) ఆమెను మెచ్చుకొన్నాడు. ఆమె చాల తెలివిగల స్కూటు.

విదేశీజర్నలిస్టులు వచ్చి ఆమెను చూడాలని కోరారు. అర్డరు యివ్వబడింది. ప్రతివారు ఆమెను కలుసుకోవాలని ఆతురత జెందుతున్నారు.

ఒక జర్నలిస్టు ప్రశ్నించేడు : “నీవు నీ నియమితస్థానంలో వున్నప్పుడు ఒక యక్స్ పోజివ్ బాంబు పడుతుందనుకో. అప్పుడు నీ చేస్తావా?”

“నే నా స్థలంలోనే వుంటాను. ఆ శబ్దాన్ని బట్టి అది యెంతదూరంలో పడిందో గ్రహిస్తాను. దగ్గరలోనే అయినట్లయితే నేలమీద పడుకొంటాను కాని సాధారణంగా నేను యేపనికోసం నియమింపబడతానో అపని చేస్తావుంటాను.” అని నిర్భయంగా సమాధాన మిచ్చింది.

“మరి నీ యెదుటే జర్మన్ పాగాచూటిష్టు యెవడైనా దిగితే యేం చేస్తావా ?” అని యింకో జర్నలిస్టు అడిగాడు.

రాయా కనుబొమ్మలు విరిచింది. ఆమె జీవితంలో అటువంటి సంఘటన యెప్పుడూ జరుగలేదు.

“వాడి తలకాయ నరికేస్తాను !” అని యెఱ్ఱబానిస ముఖంతో గంభీరంగా చెప్పింది. తన స్వహస్తాలతో ఒక జర్మనీ ఆఫీసరు తలకాయ నరకాలని కలలు కంటోంది.

“ఇది యుద్ధం కదా, మరి నీవు యిందులో.....?” అన్నాడు యింకోకడు.

“ఓ ! నేను చావను. శక్తి లేకమాత్రం యెప్పుడూ చావను. కాని నీవు యేదైన ఒక ఘనకార్యం చేసి అప్పుడు చావు. ఫర్వాలేదు. అది కొంత వరకు మంచిది.”

ఈ విధంగా ఆమె చావంటే నిర్లక్ష్యంగా మాట్లాడింది. తన సోవియట్ మార్క్సిజంమయం దుండే ప్రేమవల్ల చావంటే అంత నిర్లక్ష్యత యేర్పడింది.

అవును. ఆమెను యింకా యేం చేయగలవ్ ? మోసం చేయలేవు. మోసమంటే జ్ఞానం మొచ్చింది. ఇది జన్మనీయించి వచ్చిన తాజావార్తలలోని విషయం. జన్మనీయం హిట్లర్ పిచ్చిగాయలు జన్మనీయవతుల్ని పిచ్చివాళ్ళనుగా తీసే “మధ్యరత్నపుపెళ్ళిళ్ళు!” ఇవి రేడియోద్వారానే జరుగుతాయి.

అది జన్మనీయం పెనుక వుండే రక్షణశాల. అతిశోభాయమానంగా అలంకరించబడ్డ పెద్ద హాలు. ఇక్కడనుంచి వార్తలు యుద్ధరంగానికి పంపుతారు. షుమారు ఒక డజనుమంది పెళ్ళికూతుళ్ళు ఆ హాల్లోనికి వచ్చారు. అక్కడ ఒక బల్లమీద వక్కగా పాలిష్ చేసిన సైనికుల తలజీరా (Helmet) లు వరుసగా పెట్టి వున్నై. అవి యుద్ధరంగంలో వున్న పెండ్లికొడుకులవి.

సేయొక్క హైకిమాండు యేజెంటూ, నేషనల్ సోషలిస్టు ఇంపీరియల్ యూనియన్ వారు కలిసి వివాహకార్యకలాపం ప్రారంభింపబడ నున్నదని ప్రకటిస్తారు రేడియోలో—ఆ పెండ్లికూతుళ్ళు ఒకరితరువాతగా నొకరు మైక్ వద్దకు వచ్చి దానిలో “అవును. అంగీకారమే!” నని గొణుగుతారు మేకపిల్లలవలె... .. ఈ పిచ్చిపిల్లలు “అంగీకారమే!” నని గొణిగినతర్వాత ఆ దౌర్భాగ్యపు రేడియోకథ పూర్తవుతుంది. తర్వాత స్వచ్ఛమైన హిట్లరుక్తంకల పసువులు కొన్ని అసలు పెండ్లికొడుకులకు మారుగా వస్తాయ్ ఫ్యూరర్ ఆశీర్వాదాలు పొంది. ఈ యువతుల్ని రహస్యస్థలాలకు తీసికొని వెళ్తారు.

ఆవిధంగా పుట్టిన పిల్లలకు తండ్రు లెవనో తెలియునా? యుద్ధరంగంలో వున్న ఆ సైనికులు! గజనొంగ, దొంగతనం అయినతర్వాత బయటికి

వచ్చి “అమ్మయ్య!” అని చేతులు దులుపుకొంటాడు సంతృప్తితో. అలాగే యీ పశువులుకూడ ఆ అమాయకపు యువతుల శీలాన్ని పట్టపగలే నాశనం చేసినతర్వాత చేతులు దులుపుకొంటారు. ఇప్పుడు ఆ దరిద్రపు చేతుల్ని సోవియట్ యువతులమీదకుగూడ చాపబోతున్నారు. కాని వాళ్లంత పిచ్చి వాళ్లు కాదు.

తమ నవయావ్వనాన్నీ, స్వేచ్ఛా, స్వాతంత్ర్యాల్ని హరించబోయే ఆ చేతుల్ని నిరికివేస్తారు!

ఆటువంటి సంఘటనే, సోవియట్ మాతృభూమి రక్షకురాలు, మానవసౌఖ్యాన్ని కాపాడటానికి కంకణం కట్టుకొన్న పీఠవనిత, విధ్వంసకదళ కన్యయైన రాయా ఇవాన్ చెంకోకే సంభవిస్తే ఆమె ఆక్రూరుల చేతుల్ని యేవిధంగా ఛేదించేదో వూహించుకోవటానికి ప్రయత్నిస్తున్నాను. మీరు కూడ చూడండి!

రాయా! నీ జన్మభూమి నీకు రైఫిల్ ను వూరికినే యివ్వలేదు. దానిని గట్టిగా పట్టుకో! మేము నిన్ను చూచుకొని గర్విస్తున్నాం!

కత్తు!

యుద్ధం ప్రారంభమైన రోజుల్లోనే లిజా యెన్నోవా యుద్ధరంగానికి వెళ్ళింది.

ఆమెకు పీడ్కో లిస్తూ, “లిజా! నీవు చాల అదృష్టవంతురాలివి.” అని ఆమె స్నేహితు లన్నారు పారిభాషికవిద్యాలయంలో. ప్రతిఒక్కరూ నుండు కొచ్చారు. వాళ్ళంతా (Friends by the Front) ‘రణ రంగంలోని స్నేహితులు’ అనే చిత్రాన్ని ఒక్కొక్కరు కనీసము అయిదేసి పూర్తిగా చూచి వుంటారు. సైనికమూటలతో సిద్ధంగా వున్నారు. శానిటరీ పెట్టెలను భుజాలకు తగిలించుకొని లెనిన్ గ్రాడ్ వీధులవెంట వెళ్ళారు. యుద్ధరంగాన్ని గురించి— ఎక్కడ తమ తమ రక్తంతో, తోటి కామ్రేడ్స్ యొక్క స్నేహాన్ని బలపర్చుకోవడాన్ని - గురించి ఆలోచించుకొంటూ వెళ్తున్నారు.

“నేను వెళ్ళిపోతున్నాను. వినండి. నేను వెళ్ళిపోతున్నాను!” అని బిగ్గరగా చెప్పింది.

ఆమె ఆనందాని కంతులేకుండా వుంది. తేజోవంతమైన ఆమె కళ్ళలో ఆనందం నృత్యం చేస్తోంది. అందులో ఒక ముసలిఅవ్వ “లిజావేటా! ఇటు చూడు. నీవు వెళ్ళబోయేది సెనిమాటోకు కాదు. అది యుద్ధం అమ్మా!” అని తీవ్రంగా చెప్పింది.

“అవును. నాకు తెలుసు. నా కదంతా తెలుసు.” అని తన సొగసైన జుట్టు నూపుతూ చెప్పింది.

సరిగా యిరువదిరెండు సంవత్సరాలైనా నిండని ఆ అమ్మాయికి, నిజాని కేమీ తెలియదు.

ఆమె కొక్కటే తెలుసు. తన మాశ్చర్యదేశం జక్కనీ ఫాసిస్టులతో యుద్ధం చేస్తోందని, దేశంలోని. యువకులంతా యుద్ధరంగానికి వెళ్ళారని.

వాళ్లు వెళ్లనిస్తే తానుకూడా వెళ్లాలి. అతికోమలములైన తన లేతచేతులు కూడ అందుకు సిద్ధంగా వున్నై. ఆమె యిదివరకే నర్సింగులూను, కాల్పుల లూను బాగుగ తర్ఫీదు పొందినది.

అందువల్ల ఆమె రంగానికి వెళ్లింది. కొన్నాళ్లయ్యేటప్పటికి ఆమె ముఖం ఉగ్రతరమైంది. స్వసుఖాన్ని పూర్తిగా త్యజించింది. ఆమెకు యుద్ధ మంటే యెలాగుంటుందో తెలిసింది. యుద్ధరంగాన్నించి స్వనుగా క్షతిగా త్రులను మోసికొని వచ్చేది. గత్తసిక్తమై, కాలిపీసమై, భీతిని గొల్పే ఆ సైనికుల ముఖాలను చూడడం ఆలవాటైపోయింది. గుర్లు ప్రేలున్నై. మరతుపాకులు వాటి శక్తిని చూపిస్తున్నై. నిప్పు—మంటలు! దున్ను— మట్టి! బడబాగ్నిబావలు! ఆమె ఆ మంటల్లో ప్రాకులాడుతోంది. అది హృదయవిదారక మైన దృశ్యం.

కాని తర్వాత ఆతిథ్యంక మైన సమయమైన మరొకటి జరిగింది. లిఖా జర్మనీ ఆక్రమితప్రాంతముల రెడ్ ఆర్మీనుండి విడబడిపోయింది.

ఫాసిష్టున్పుగాలు యూనిఫార్మాల్లోనే వుండి గుంపులు గుంపులుగా జేరి ప్రకాంత జీవితాలను గడుపుచున్న డైలరమ్య గ్రామీణప్రజలను హేళన జేస్తున్నారు. అక్కడ వున్న ప్రజలలోని, ఆడ మగ వివక్షత లేకుండా, తలలు నెరసిన ముసలివాళ్లను ప్రోగుచేసి అందరినీ కలిపి ఒక కట్టగా కట్టి వారిమీదుగా టాంకులను నడిపించారు. తోడేళ్ళలాగ ఆ స్త్రీలమీద, ఆడపిల్లలమీద పడ్డారు. ఒక జర్మనీ ఆఫీసరు ఒక స్త్రీని పట్టుకొని విగత వస్త్రముగా చేయబోతున్నాడు. ఆమె కొడుకు, చిన్న పిల్లవాడు, దగ్గరలోనే వుండి యిది చూస్తూ గబుక్కున పరుగెత్తికొని వచ్చి ఆ దుర్మార్గుడి చేతిని గట్టిగా కొటికాడు. మార్గదర్శియైన అనుష్టాను, “నాతల్లిని అవమానపరు స్తావా?” అని అరిచాడు.

ఆ పాపాణశ్చదయుడు ఆ కుట్రాణి జతని తల్లియెదుట హత్య చేశాడు. ఆమె పుత్రశోకంతో పిచ్చి దైంది. తన కొడుకు రక్తప్రవాహంలో కూర్చుని తెగిపోయిన తలకాయను తీసి ముగ్ధు పెట్టుకొంది.

ఫాసిష్టులకునులు ఒక యువతిని పట్టుకొన్నారు. ఆమె పదేనిమిది సంవత్సరాల ప్రాయమున నే వుంది. పదహార్దుగు పామండులు ఆమెతో సంభోగించారు. ఆమె యెరిరించింది. గుంజుకొంది. తల్లిని కలలు వేసింది. తాను ఆ ఫాసిష్టు వెనుభూతాను ఆమె కనుగ్రుడ్డు పీకారు. గాయపడి, నూనాన్ని కోలుకోయి, రక్తసిక్తమై, స్పృహ తప్పియున్న ఆయువతి శరీరాన్ని బాగులో దొర్లించారు జర్మను ఆఫీసరు. సైనికులు అపురూప సౌందర్యవతులైన యువతులను బబ్బాల్లోకి తీసికొనినట్లు “మీరు దిగంబరులై సృత్యం చేయండి” అని ఆజ్ఞాపించారు.

కాని ఒక్కమ్మాయిగూడ ఒక్కడైనా వేయలేదు. అప్పుడా పశువును వాళ్లను కాల్చివేశారు. ఆవీధంతా పీరి శవాలతో నిండపోయింది.

లిజాయెగ్నోవా కిదంతా యిప్పుడిప్పుడే తెలిసింది. తాను వుంటున్న యింటి యజమానురాలు—రైతుస్త్రీ—తాను కళ్లారా చూచి వచ్చి చెప్పింది. ఒకసారి, కొందరు పిల్లలు ఒక పల్లెటూరి కోంగ్రెస్ మిత్రుల నడుమ గోతుంటే జర్మనీ సైనికు డొకడు వచ్చి మరతుపాకతో ఆ పిల్లల్ని కాల్చివేయడం, ఆ అమానుకులైన పిల్లల రక్తం కాల్యుగుగా ప్రవహించటం కళ్లారా చూచింది లిజాయెగ్నో. ఈ హృదయవిగ్రాహకమైన విషయాలు వినడంతోనే ఆ యువతి ఉన్మత్తుగాలై “యెల్లానా సరే నేను నా ప్రజలదగ్గరకు వెళ్లాలి వారి కిదంతా చెప్పాలి. త్వరగా వెళ్లాలి ఈ విషయగులుల మీద కక్ష తీర్చుకోవాలి. వీళ్ళ శక్తి సామర్థ్యాలు కనుక్కొని రెడ్ ఆర్మీకి తెలియ జేసి వీళ్ళను నాశనం జేయాలి.”

లిజాయెగ్నోవా తన దుస్తులను మార్చి ఒక రైతు స్త్రీగా తయారైంది. ఆవేషంతో యువరికంటా బడకుండ వెళ్ళింది. ఈ ధీశాలి అతిప్రయాసతో శత్రు సైన్యబలరహస్యాన్ని తెల్సికొంది. మామిలిటరీదళంలానికి వచ్చి మాకు ఆవిషయాలన్నీ చెప్పింది. మా సైనికులు బలమైన ఫాసిష్టు సైనిక కేంద్రాలను రూపుమాపారు. ఆమె త్యాగానికి, ధైర్యసాహసాలకు మెచ్చుకొని, ప్రభుత్వానికి చేసిన అసాగమైన సేవను ప్రశంసిస్తూ ఎఱ్ఱగురుగల ఆగరు ఒకటి కంసామోల్కా యెగ్నోవాకు యిచ్చారు.

యువరొనక్.

ఉత్సాహం ? ఎక్కడుంది ? ఎందుకూ యీ ప్రదేశంలోనేనా ఉత్సాహం? తావు ? కాని లెనాయువరనొక్కవా తుతగా త్రుల ముఖాలలో స్పష్టంగా కన్నులున్న చాళను చూచింది. వారి మూలులను విన్నది. పాళ్ళ చెనుట, రక్తం, మందుల వాసనల కలవాటు పడింది. అనేకమంది బాధను తన కళ్ళారా చూచింది. ఏసా వారినో ఆనందం, యావ్వనం, వేడి, జీవశలుహత్రం తగ్గలేదు. అవే ఆమెకు నూత్నోత్సాహాన్ని నాళనాళానికి ప్రవహింపజేస్తే.

ఇది సాధ్యమా ? ఆమె, తా నెక్కడ కోరబడిందో అక్కడే వున్నానని తెలిసికోవడంవల్ల కలిగిన ఆనందింవల్లా ? ఆమెకు రైఫిలు ఉపయోగించుట చేత కాదు. టాంకు నడపలేదు. విమానం నడపడం చేత కాదు. కాని సైనికులవలెనే యీమెకుకూడ తన సోవియట్ మాతృదేశపు పిలుపు వినవచ్చింది.

యుద్ధరంగపు వైద్యశాలలో తన చురుకైన, బలమైన చేతులయొక్క అవసర మెంతయిందో గ్రహించింది. కాబట్టి ఆమె యా యానందాన్ని పొందగలిగింది. అపరిచితుడైన ఒక వ్యక్తి తన వెనుక వున్నాదస్థితిలో నుండగా తన సహాయ మతనికి కావలసేమోనని తలచింది. అతనికి మంచి నీళ్ళిచ్చింది. అతడు తన కట్టును సరిచేయమంటే సరిచేసింది. అపరిమితమైన బాధ కాగలేక అతడు చిన్నపిల్లవాడిలాగ యేడుస్తుంటే ఆమె అతని కన్నీరు తుడిచింది. బాధ భరించలేక అతడు కట్టు విప్పేస్తే ఆమె పదే పదే కట్టు కట్టేది. అతడెవరినో పిల్చి యెవరికొఱకో చేతులు చాపితే ఆమె ఆచేతులను పుచ్చుకొని అతని చేవిలో సంతోషకరమైన వార్తలను చెప్పేది. అతడు తల్లిని పిల్చినప్పుడు ఆమె తల్లిగా భావించింది. తన సోదరిని పిల్చినప్పుడు సోదరిగా కూడ భావించింది.

అతిథిగా యంగ్ కమ్యూనిస్టులైన యువరస్కోవా ఆవైద్యశాలలో పని చేసింది. “అత్యద్భుతమైన నీ ప్రేమకహ్నదయంతో నీ చుట్టూ పట్లవారికి విశ్రాంతిని కలుగజేస్తావు.” అని ఒక క్షుతగాత్రుడైన సిపాయి యీనర్సుకు వ్రాశాడు. అద్భుతమైన హృదయం అద్భుతమైన హృదయం! అవును. అప్పుడప్పుడు అదే అంజనమువలె పని చేసేది. అటువంటి హృదయముకలది, లెనా. క్షుతగాత్రు లామెను తమ ఆప్తబంధువుగా నెంచే వారు. ఆమె యెప్పుడూ నవ్వుతూ వుండేది.

ఆ దౌర్భాగ్యపు జగ్గనీపతులు వైద్యశాలను చుట్టవేసినప్పుడు కూడ ఆమె నవ్వుతూనే వుండేది. ఆమె సిపాయిలకు సంతోషంగాను ప్రశాంతంగాను కనపడాలని చూచేది. ఆమె సంతోషము క్షుతగాత్రులకు నూతనోత్తేజాన్నిచ్చేది. వారామెను ‘భగన్వాజపక్షి’ (Skylark) అని పిల్చేవారు.

ఆమె మొట్టమొదటగా పడమటికంఠంలో కాల్యడం నేర్చుకొన్నది. యుద్ధం జరుగుతోంది. వైద్యశాలను జగ్గనులు బాంబు చేశారు. ఆవైద్యశాలనుంచి క్షుతగాత్రులను త్వరగా గాడించాలి. ఆ మంటలలోనుంచే లెనా సిపాయిలను కారులలోనికి జేరవేసింది. భయంకరము? అవును. అతిభయంకరం! కాని యిటువంటి సమయాల్లో ఆమె తన ప్రాణాన్ని లెక్కచేయదు. ఫాసిస్టు బాంబులనుంచి వెలువడే అగ్నివర్షంనుండి క్షుతగాత్రులను తప్పించటమే ఆమె తన విధిగా భావించేది. ఆ సుర్మార్గులయం దుండే ద్వేషం ఆమె హృదయాన్ని రగుల్కొల్పింది. ఆ ద్వేషమే ఆమెలోని భయాన్ని చంపి ఆమెకు అసాగమైన పట్టుదల, శక్తి, ఓపికలను యిచ్చింది.

యుద్ధం తీవ్రంగా జరుగుతోంది. లెనా యువరస్కోవా, ఒక లెఫ్టి నెంటు ఒక చిన్నపిల్లను తన చేతులమీద తీసికొనివెళ్లటం చూచింది. అరది గంబరురాలైన ఆ పిల్ల అతని కూతురు. ఆ పిల్ల చొక్కా పీలికలై రక్తంతో తడిసి వుంది. ఆమె భయంతో కళ్ళు మూసుకొంది. ఆ లెఫ్టి నెంటు రొప్పుతూ నిట్టూర్పులు విడుస్తూ తన విషాదగాథను లెనాతో చెప్పాడు. అతడి స్వగ్రా

మంటానుంచి తన దళం వెళ్తోంది. తన భార్యబిడ్డల్ని చూచివద్దామని తన యింటికి వెళ్ళాడు. కాని వారికి ఒకడు చూలిపోయిన యిటు కనుపించింది. ఆ భగ్నగృహంమధ్యలో వికలాంగుడైన ఈ భార్యబిడ్డల శవాలుపడి వున్నాయి. ఈ పిల్ల ఒకమూల కూర్చోని “అమ్మా! అమ్మా!” అని కేకలు పెట్టి యేడుస్తోంది.

ఆ రక్తసిక్తమైన పిల్లనుంచి వచ్చి మార్చకుండానే యీ కథంతా విన్నది లెనా. లెక్కనెంటు ఆ బిడ్డను ఆమెచేతులలో పెట్టాడు.

“చెల్లీ! ఈ బిడ్డను తీసుకో. నా ప్రేమపెన్నిధి నా భార్యను, నా వంశచిహ్నం నా కొడుకును చంపి యీ బిడ్డను యీస్థితిలో వుంచిన ఆ జర్మనీ పెనుభూతాలను, మన మార్చిశేషంలోని స్త్రీలను, పిల్లలను చంపిన ఆక్రూరులమీద కక్ష తీర్చుకోవాలి. నేను వెళ్తాను. శెలవు చెల్లీ!” అని అతడు వెళ్ళాడు.

లెనాకు నిట్టూర్పులు వచ్చినై కాని ఆమె దిగ్మ్రుంగింది. ఆపిల్లను కడిగి ఆమెకు మంచి గుడ్డలు కట్టింది. తన యావనరక్తాన్ని, శక్తిని అంతా యుద్ధరంగంలో నున్న తన మాతృభూమి కర్పించటానికి నిశ్చయించుకొని, అవిధంగా ప్రతిజ్ఞ తీసుకొంది.

“ఓ దరిద్రగొట్టు నీచపశువుల్లాగా! నేనుకూడ మీమీద కక్ష తీర్చు కొంటాను. తప్పకుండా తీర్చుకొంటాను!” అని ఆపిల్ల అరిచింది.

లెనా, పూర్వంకంటే యింకా యెక్కువ శ్రద్ధతో తన పనిలో నిమగ్న రైంది. కాని యెప్పుడూ తాను చేస్తున్న పని చాలదని అనుకొంటుండేది. తాను తన ప్రతిజ్ఞ నెరవేర్చవలసిన రోజు, ఫాసిస్టుమూకల్ని హత మార్చి తన మాతృదేశానికి తన భక్తిని వెల్లడించే రోజు ఒకటి వస్తుందని ఆశిస్తుండేది. ఎందుకంటే, తన తోటియువతులు నర్సులుగాను, మేట్రీకులు (సంగ్రాహకులు) గాను, యుద్ధరంగంలో సోవియట్ యువతులు పిరికివాళ్ళు కాదని, మాతృదేశంకోసం చావటమంటే భయం లేదనీ ఫాసిస్టుదొంగలకు నిరూపించా రప్పుడే అందువలన తానుకూడ సమయంకోసం నిరీక్షిస్తోంది.

యుద్ధరంగంలా ఒకవోట యావనవతి కులికోవ్ నన్ను భయంకర మైన మంటలమధ్య తిరుగుతోంది. ఒక ట్రాంకుడ్రైవరుకు కట్టు కడ్డోంది. తుపాకి గుళ్ళ ముక్కలు ఆమెను రాసుకు పోతున్నై. భయంకరం ? అవును. అతి భయంకరం కావచ్చు. అది యెంత భయంకరమైనప్పటికీ లెనావలె కులి కోవాకూడ శత్రువుమీద పూర్తిద్వేషం కలిగివుంది. కులికోవా భయాన్ని పోషిస్తోంది. ఆమె తన పనిలో నిమగ్నయై వుంది. ఒక తుపాకి గుండు ముక్క వచ్చి ఆమె శరీరంలో దూరి గాయం చేసింది. అయినా తనను గురించి తా నాలోచించుట లేదు. పప్పు బిగబట్టి అడవిలో కెళ్ళి ఆమె ఒక ఎఱ్ఱ సెనికుని పిలిచింది. అతని సహాయంతో ఆ ట్రాంకుడ్రైవరును యుద్ధ రంగంనుంచి దూరంగా తీసికొని పోయింది. అప్పుడు ఆమె గుటక వేసింది.

“ఇదేమిటి చెల్లీ ? ఏమి జరిగింది ?” అని ఆ సెనికు దడిగాడు.

“దయ యించి నా గాయా... నీకి ... కట్టు...”

లెనాకు యిదంతా తెలియును. ఆమె తన తోటి ఆ కమ్యూ మోల్ కామ్రేడ్స్ ధైర్యస్థైర్యాలకు సంతోషించింది. జర్మనీ ఆక్రమిత ప్రాంతంలోనుంచి అయిదుగురు ఎఱ్ఱ సెనికుల్ని తన భుజాలమీద వేసికొని, మోసికొని వచ్చిన క్లావాపాస్టోవా సంగతి తెలియును.

గెరిల్లాదళాని కనుసరించివున్న, అతిసాహసురాలైన కామ్యూమోల్ కార్యయగు కాట్యూ అబ్రమోవానుగురించి విన్నది. ఈమె ఒకసారి ముప్పై యిద్దరిని మోసికొని వెళ్ళింది. అలా వాళ్లను మోసుకెళ్ళినతర్వాత మళ్ళీ శత్రుబాంబులవర్షంలో కెళ్ళింది. జర్మనులు మరతుపాకి నుపయోగిస్తున్న ఒక సోవియట్ సెనికుని చంపారు. వెంటనే కాట్యూ వాని చేతిలోని తుపాకి తీసికొని గుళ్ళు పెట్టి ఆ ఫాసిస్టువేధవల్ని కాల్చటం మొదలుపెట్టింది.

“భలేపనిచేశావు, కాట్యూ!” అని ఒక్క కేక వేసింది లెనా, తన తోటిదగు కాట్యూ ధైర్యానికి గర్వపడుతూ. కాని ఆమె హృదయంలో

యేదో అవ్యక్తంగా బాధిస్తోంది. ఆమె మనస్సున కొక అలోచన ఆకస్మికంగా తటించింది.

“నేనో? నే నేం చేస్తున్నాను? చావంటే నాకు భయం లేదని నే నెప్పుడు నిరూపించగలను? నేను రెడ్ ఆర్మీకి నిజంగా గొప్ప సహాయం యొప్పుడు చేయగలను?”

అని ఆవిధంగా ఆమె విచారిస్తోంది. తాను యుద్ధరంగంలోని కల్పి నర్సుగా పని చేయలేకపోయానే అని విచారం. ఇక్కడ వైద్యశాలలోని విశ్రాంతి ఆమెకు నచ్చటం లేదు.

నూటముప్పైమంది తీవ్రంగా గాయపడ్డ ఎఱ్ఱసైనికుల ప్రాణాలు కాపాడగల అవకాశం ఆమెకు దొరికింది.

ఇది యార్వెసెవో అనే జిల్లాలో జరిగింది. జర్మనులు ఆ జిల్లాను స్వాధీన పర్చుకొంటున్నారు. ఆనాటి రాత్రి చీకట్లో రైల్వేరోడ్డువద్దకు వచ్చి అక్కడ కాల్పులు ప్రారంభించారు. రైల్వే రాకపోక లాగిపోయినయ్యే. ఆ తుక్కుగుంపు వైద్యసహాయం తెస్తున్న రైలుమార్గాన్ని భేదించారు. అది ఎఱ్ఱసైన్యంవద్దనుంచి వస్తోంది. అందులో రెనాకూడ వుంది. పరువుమీద అటూ యిటూకూడ కదలలేని స్థితిలో వున్న నూటముప్పైమంది సైనికుల తోను, ఆరుగురు మెడికల్ అసిస్టెంట్సుతోను ఆమె అక్కడ వుండిపోయింది.

ఆమె ధైర్యాన్ని కోల్పోలేదు. పారిపోలేదు. కాని ప్రకాంతంగా వారికి శుశ్రూష చేస్తోంది. జర్మనులు చాల దగ్గరలోనే వున్నారు.

“తులగాత్రులకు జర్మనులనుగురించి యేమీ చెప్పవద్ద”ని రెనా మెడికల్ అసిస్టెంట్సుతో చెప్పింది.

“కామ్రేడ్ రెనా! కాని యేమిటి, యేమిటి కర్తవ్యం? ఏం చేద్దాం? వీళ్లను కాపాడే దెవరు?”

జర్మనులు యే సమయంలోనైనా యీ వైద్యదళంమీద విరుచుకు పడవచ్చు. లేనా వేగన్లను జాగ్రత్తగా కాపాడుతోంది. రాత్రంతా ఈ ధైర్య శాలి రక్షణ చేస్తోంది. పగలు తుతగాత్రులకు శుశ్రూషలు చేస్తూ వారితో సగససల్లాపా లాడుతూ వారి కానందాన్ని కలుగజేస్తోంది.

“ఎందుకు మన మిక్కడ యంతకాలం వుండడం?” అని సైనికు లడిగారు.

“వారి బాగుండలేదు. వెంటనే వెళ్ళిపోదాం.” అని లేనా చెప్పింది.

మూడు రోజులు గడిచాయ్. ఆహారపదార్థాల లెక్కలేనివి. “కామ్రేడ్ లేనా! రొట్టె వగైరాలన్నీ అయిపోయినై. ప్రక్క కంపార్టు మెంటులో కూడ లేవు.” అని ఒక మెడికల్ అసిస్టెంటు చెప్పాడు.

“వేగన్లన్నీ జాగ్రత్తగా చూడండి యేమైనా దొరుకుతుందేమో?” అని ఆజ్ఞాపించి ఆమె ఆలోచింప మొదలుపెట్టింది.

“ఏం చేద్దాం రేపు? రే పేమివ్వాలి వీళ్ళకు?”

కొంత పిండి దొరికింది.

“అవు నవును! నాకు తెలుసు. మన కొకదారి దొరుకుతుంది. వినండి. ఇక్కడ దగ్గర గ్రామంలోని సమిష్టిక్షేత్రంలోనికి వెళ్ళి అక్కడ స్త్రీలతో పరిచయం యేర్పరచుకోవాలి. వాళ్ళ సహాయం కావాలి మనకు.”

ఆమె రహస్యంగా గ్రామంలో ప్రవేశించి ఒక యింటికి వెళ్ళి కథంతా చెప్పింది.

“అమ్మా! మాకు సహాయం చేస్తారా? తుతగాత్రులకు తిండి లేదు.”

“అమ్మాయి! మాకుమాత్రం తెలియదూ? మా పిల్లలంతా యుద్ధరంగంలోనే వున్నారు. మేం సహాయం చేస్తాం.” కొల్లోజిటూస్ స్త్రీలు, యువతులు—పాలు, పశు తీసికొని లేనావెంటి వేగన్లవద్దకు వచ్చారు, రహస్యంగా.

వారు కోపంతో వెళ్ళారు. మర్నా ఉదయం మాంసంయొక్కలు వేపి తెచ్చి పెట్టారు. ఈవిధంగా అంబుగుజోజులు గడిచాయి. ఆ సమిష్టి తేత్రపు స్త్రీలు రహస్యంగా రొట్టె, వేడి వేడి నూపుకూడ తెచ్చేవారు.

కాని యేనోయొకమార్గ మాలోచించు టవసరం. ఏనియమంలానైనా జర్మనులు వీరి జాడను కనిపెట్టవచ్చు.

మెడికల్ అసిస్టెంట్లు మళ్ళీ ఆమె చుట్టూ మూగి,

“కామ్రేడ్ లెనా! ఏం చేద్దాం? ఈ తుతగాత్రుల్ని మనం రక్షించగలమా?” అని అడిగారు.

“రక్షించాలి. మనం శత్రుసైన్యాల్ని భేదించుకొని పోయి యేవిధంగా నైనా సరే మన చేరాలి. నేను చేస్తాను ఆ పని.”

ఈమె అనవసరంగా అవస్థ పడుతుందని ఒక మెడికల్ అసిస్టెంట్లు, “చెల్లీ! నీవు వెళ్ళుట మంచిది కాదు. చాల ప్రమాదం. నన్ను వెళ్ళనియ్యి.”

“కాదు, కాదు. నేనే వెళ్తాను. అపని నాకు చాల తేలిక. ఒక రైతు స్త్రీగా క్షమం వేసుకుంటాను. లెనా ఆవిధంగానే చేసింది. గాలికి సృత్యం చేస్తున్న ఆమె వెంట్రుకల్ని జేబుగుడ్డతో వెనక్కు కట్టింది. ఉదయాన్నే లేచి దగ్గరలో యేదైన సోవియట్ హాస్పిటల్ లున్నదేమో నని వెదకిడానికి బయల్దేరి వెళ్ళింది. అడవిలోని కాలివారివెంట పోతోంది. ఆమె చిన్న చిన్న గుంటల్ని దాటుతూ, పొదలలో దాగుతూ వెళ్తోంది. ఒక జగ్మనీ విమాన మామెను చూచి క్రిందగా వచ్చి ప్రేల్చడం మొదలెట్టింది. ఆమె గుట్టల చాటున దాక్కొంది. విమానం పోగానే మళ్ళీ బయల్దేరి వెళ్ళింది. చిట్టచివరకు తన గమ్యస్థానం చేరింది. ఆ చలొకపిల్ల, లెనా, రెడ్ ఆర్మీదళ యుయొక్క హాస్పిటల్ లకు వెళ్ళింది.

లెనా, మెడికల్ అసిస్టెంట్లు కలిసి తుతగాత్రుల సక్కడకు జేర వేశారు. ఆ అగ్నివ్వంలో, ఆ తుపాకిగుళ్లలోనుంచి నూటముప్పైమందిని

సురక్షితంగా జేర్చారు. వాళ్ళంతా సురక్షితస్థానాలకు జేరినతర్వాత, జరిగిన కథంతా చెప్పింది.

వీరవనితల్లా !

ఈ ఫాసిస్టుమూక ప్రపంచమంతా చించి నిర్మూలమై పోయినా ఈ చరిత్ర కారులు, కవులు; చిత్రకారులు, శిల్పిలు; గాయకులు, పాటకులు సోవియట్ వీరవనితలనుగూర్చి అద్భుతమైన పద్యాలు, కథలు, బొమ్మలు, వ్యాసాలు, గేయాలు మీకు అంకితం చేస్తారు. స్కూళ్ళలో మీ వీరోచిత కార్యాలు కథలరూపకంగా పిల్లలకు చెప్పతారు.

మీరు నిద్ర లేకుండా గడిపిన దీర్ఘ రాత్రిళ్ళకు, మీ మీ ప్రియులు మిమ్మల్ని వదిలి, మాతృదేశరక్షణకోసం యుద్ధరంగానికి వెళ్ళేటప్పుడు మీ రతిప్రయాసతో మ్రింగిన కన్నీళ్ళకు, తుతగాత్రులకు మీ రచ్చిన రక్తదానానికి దౌర్భాగ్యపు ఫాసిస్టు బాంబులమంటుల్ని ఆర్పే సమయాల్లో మీకు కలిగిన గానూలబాధకూ, ప్రతిఫల మేమిటో తెలుసా ?

మన పక్షత్ర మాతృభూమికి స్వాతంత్ర్యం !

మిమ్మల్ని, చూచుకొని మన మాతృదేశవత గర్విస్తోంది !

కొద్దికాలంక్రిందటే మీరంతా చదువుకొంటూ, ఆడుకొంటూ, విశ్రాంతిసమయాల్లో పాడుకొంటూ, యిష్టమొచ్చినట్లు దాన్లు చేస్తూ, కడుపు చిక్కలయేటట్లు నవ్వుతూ—పరమానందంతో మీ మీ కాబోవు ప్రియులకు రంగురంగుల, రకరకాల ముస్తుల్ని తయారు చేసికొంటూ కొలాన్ని యెంతో ఆనందంగా గడిపారు కాని యిప్పుడో ?

మీ కనుబొమ్మలు ముడివడినై. మీ దృష్టులలో గంభీరత యేర్పడింది. నృత్యం మానివేశారు. మీ ప్రియులకోసం తయారు చేస్తున్న దుస్తులు

అసంపూర్ణిగ నే వుండిపోయినై. మీ యువకులు (ప్రియులు) యుద్ధరంగానికి వెళ్ళారు. మీ సోదరులు, తండ్రులు కూడ యుద్ధరంగంలోనే వున్నారు. అయినా

మీరు విచారించటం లేదు. ఏడవటం లేదు. ధైర్యాన్ని వీడలేదు. మీకు ఆ ఫాసిష్టు పిచ్చిగుంపును చూస్తుంటే అసహ్యం పుట్టుతోంది. మీరు మీ యువకర్తాన్ని మీ మాతృదేశక్షణకు త్యాగం చేయటానికి సిద్ధంగా వున్నారని నాకు తెలుసు. మీలో యింకా పట్టుదల, శక్తి, ఆనూయ, పగ తగలేదని నానమ్మకం.

ఏమిటమ్మా ఆలోచిస్తున్నారు ?

వాసిలిసా కోయి నానుగురించి ఆలోచిస్తున్నారు కాబోలు !

1812 లో తన మాతృదేశంలో దొంగతనం చేయటానికి రాబోతున్న శత్రువును పరిమార్చిన వీరవనిత ఆమె !

అధికారి ఆమె జుట్టు పట్టుకొన్నాడు. విడలించింది. రక్కింది. వదిలించుకొని తలకాయ నరికివేసింది. సరిగా నిలబడి, “ఓరీ ! దొంగముండా కొడుకుల్లార ! ఇటు చూడండి, మీకుకూడ యిదేగతి పడుతుంది. జాగ్రత్త ! నే నప్పుడే యిరవైయ్యేడు తలల్ని నాకత్తికి బలి యిచ్చాను. జాగ్రత్త !” అని యెలుగెత్తి చెప్పింది మిగిలినవాళ్ళకు.

లేక—మీరు టాట్యానాసోలామఖాను తలచుకొంటున్నారా ? ఆమె కోసక్ గ్రామంలో ఒక ఉపాధ్యాయిని. చుట్టుపట్ల నున్న అనేక గ్రామాలనుంచి పైన్యాన్ని ప్రోగుచేసి యుద్ధానికి పంపింది, తన మాతృదేశ రక్షణకోసం. ఆమె పోట్టిది. బక్కపలుచగా వుండేది. స్వరంకూడ అంత పెద్దది గాదు. ఎప్పుడూ చిరునవ్వు ఆమె పెదవులమీద తాండవిస్తూ వుండేది. కాని ఆమెకు వెట్ గార్డ్ అగ్గీసర్లు, ఆటచుములు భయపడేవారు. ఆమె మృత్యువును యెలా యెదుర్కొందో మీకు తెలుసునా ? వెట్ గార్డులు

ఆమెను పట్టుకొన్నారు. కొట్టారు. మానభంగం చేశారు. కాని ఆమె వాళ్ళతో—

“మీరు నన్ను కొట్టవచ్చు, తన్నవచ్చు, చంపవచ్చుకూడా. అయినా మా సోవియట్లను యేం చేయగలరు?” అని యెలుగెత్తి చెప్తూనే వుంది. ఆమె శరీరమంతా రక్తసిక్తమై వుంది. కాని చిరువత్సవాత్రం ఆమె పెదవులమీదనుంచి తొలగలేదు. ఆమెకు, తన స్థితి అనేక హృదయాలను రగుల్కొల్పుతుంది గదా అని సంతోషం!

ఆమె ప్రాణాలను విడుస్తూ “నా రక్తం వృథాగా స్రవించలేదు” అని అరిచింది.

ఎవరినిగురించి ఆలోచించుకొంటున్నారో నాకు బోధపడటం లేదు. ఒకవేళ వికసిస్తున్న మీ సౌందర్యకుసుమాల్ని వడలజేస్తున్న ఆ ఫాసిస్టు పెనుభూతాలమీద కక్ష వహించిమాత్రమే వూరుకొన్నారా? ఏమిటి? మొట్టమొదట వైద్యసహాయకదళం యుద్ధరంగానికి బయలుదేరినప్పుడు మీరు అంతా వచ్చి,

“నా ప్రాణం, నా రక్తం, నా గుండె.... సర్వం యుద్ధరంగానికి కర్పిస్తాను. నే నేం చేయాలో చెప్పండి?” అని— సోవియట్ స్త్రీలు! అపురూపసౌందర్యవతులైన యువతులు (మీరు), కార్మిక స్త్రీలు, నటీమణులు, వ్యాపార యువతులు కలిసి— మీ మీ నియమితకార్యాలను ప్రారంభించాలా?

ఓ ఫాసిస్టు విషజంతువా! మా సోవియట్ నందనోద్యానవనంలలోనికి వస్తావా? పాపం! సోవియట్ యువతి యెలా వుంటుందో చూద్దావు గాని! రా!

మా యువతులు ఫ్యాక్టరీలలోనూ, కర్మాగారాలలోనూ, ఇంజన

లోనూ, పోలాలలోనూ, గనులలోనూ, శుభలలోనూ, నూనెబావులవద్దనూ,
మోటారుకారులలోనూ, ట్రాక్ గవద్దనూ పని చేస్తున్నారు.

ఈ యుద్ధంలో మనకే జయం, అంటే నేను కాదనలేను.

యుద్ధమంటే మాటలు కాదు.

కాని మాతో యెప్పుడూ ఒక సైనికసోదరి వుంటుంది. ఆమె చెప్పి
నట్లు నేర్చుకో!

మా ఎజిసెన్స్ లోని సైనికులు, కమాండర్లు సోపియట్ యువతు
లనుగురించి మాట్లాడుకొనే షషయ్యాలో కొన్ని యివి.

సోవియట్ యువతుల్లారా! ముందుకు రండి!

మన మాతృదేశం మిమ్మల్ని చూచి గర్విస్తోంది!

జీవన సంభాషణ
కాంప్రాలు : : పుష్ప శర్మ

33

నేడు మన కర్తవ్య మేమిటో

తెలిసికొని ప్రజాయుద్ధంలో మీ పాత్రను
సరిగా నిర్వహించాలంటే—

దైనందిన ప్రపంచ పరిస్థితుల్ని నిష్పక్షపాత
బుద్ధితో అవగాహన చేసికోవాలంటే—

మన దేశాన్ని నాజీ, ఫాసిష్టుల పాలుకాకుండా
కాపాడుకోవాలంటే—

మీ కు

సరియైన రాజకీయ పరిజ్ఞానం కలిగించి మిమ్మల్ని
సరియైన మార్గాన నడిపించు

“ప్రజా శక్తి”

“People's War”

పత్రికలను చదవండి. చందాదారులుగా

వెంటనే స్వీకరించండి. త్వరపడండి !

“ప్రజా శక్తి”

గవర్నరు కేట.

బెజవాడ.

విడిపత్రిక : 0-1-6.

సాలు చందా : రు. 4/-

“PEOPLE'S WAR”

190 B. Khetwadi,

MAIN ROAD,

BOMBAY.

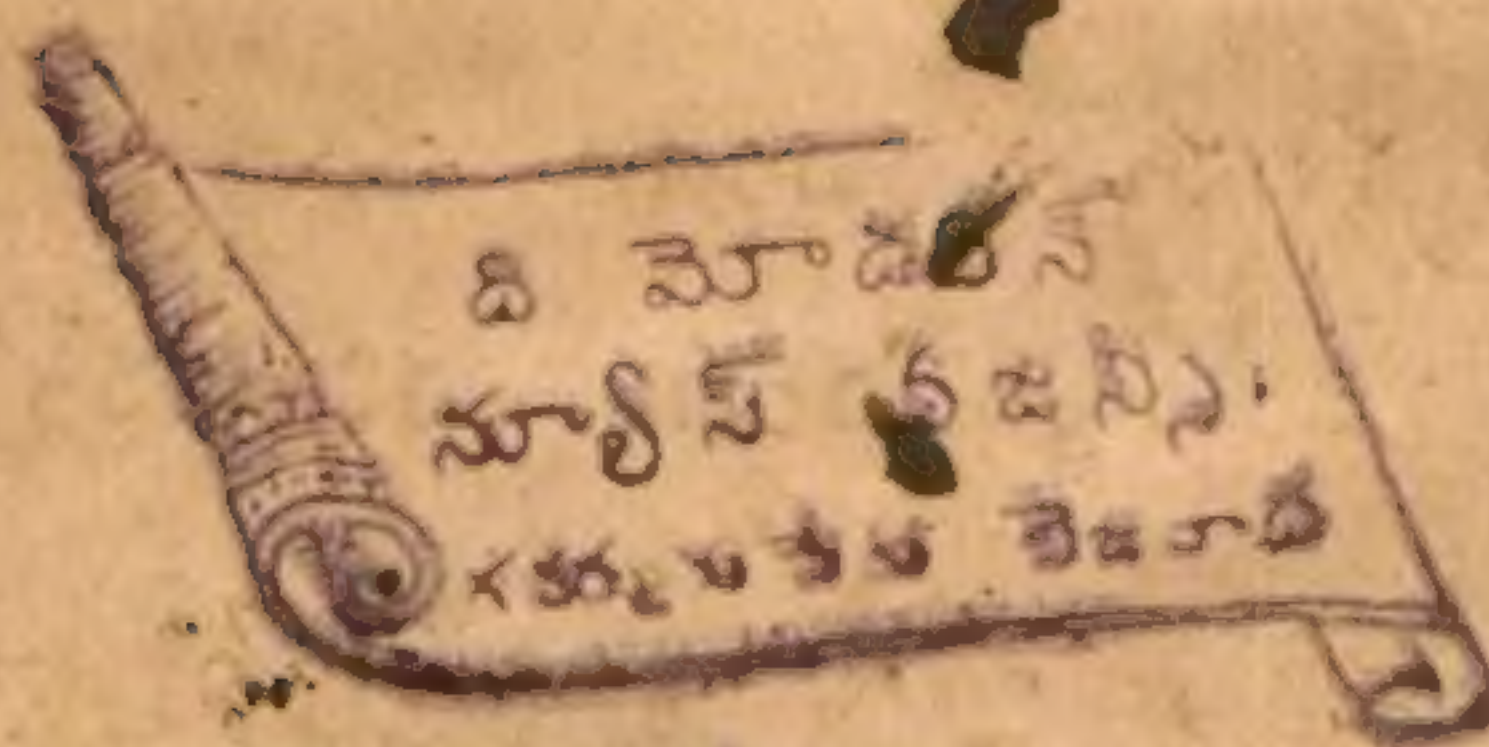
Single Copy : 0-2-0.

Yearly : Rs. 5/-

34

విజ్ఞాన సాహిత్య పరిషత్

(ప్రచురణ—ర

శ్రీపతిపైస్, కాకినాడ.

మనసు ఫౌండేషన్ పుస్తకాల పరిశీలనావర్టిక

పుస్తకం సంఖ్య	TPLA125B185
పుస్తకం పేరు	విజయల్ దీరపదితలు
తారీఖు	30/10/24
ముందు లెట్టు	NO
వెనుక లెట్టు	NO
మొత్తం పేజీలు	37
పెద్ద సైజు పేజీలు	NO
ఖాళీ పేజీలు	NO
లేని పేజీలు	NO
తయారు చేసినది	RUKSALA
పేజీలు విడదీసినది	RUKSALA
స్కాన్ చేసినది	Oh Ramya
పరీక్ష చేసినది	THASIN
పేజీలు పరిచూసినది	
లైండింగు చేసినది	
ప్యాకింగు చేసినది	
పరిస్థితి	Good